

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2019. október 16.(*)

„Elzeter döntéshozatal – Adózás – A közös hozzáadottértékadó (héta) rendszere – 2006/112/EK irányelv – A 132. cikk (1) bekezdésének a) pontja – Egyes közhasznú tevékenységek adómentessége – Állami postai szolgáltatók – 97/67/EK irányelv – Egyetemes postai szolgáltató – A bíróságoktól vagy közigazgatási hatóságoktól származó iratok hivatalos kézbesítésére irányuló szolgáltatást nyújtó magánjogi gazdasági szereplő?”

A C-4/18. és C-5/18. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzeter döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2018. január 3-án érkezett, 2017. május 31-i határozataival terjesztett el a

Michael Winterhoff, a DIREKTexpress Holding AG felszámolóbiztosaként eljárva,

és

a **Finanzamt Ulm** (C-4/18),

valamint

Jochen Eisenbeis, a JUREX GmbH felszámolóbiztosaként eljárva,

és

a **Bundeszentralamt für Steuern** (C-5/18)

közt folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök (előadó), I. Jarukaitis, Juhász E., M. Ilešić és C. Lycourgos bírák,

tanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a DIREKTexpress Holding AG felszámolóbiztosaként eljáró M. Winterhoff és a JUREX GmbH felszámolóbiztosaként eljáró J. Eisenbeis képviseletében C. Hahn Steuerberater,
- a német kormány képviseletében T. Henze és R. Kanitz, meghatalmazotti minőségben,
- a finn kormány képviseletében H. Leppo, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében W. Mölls, L. Lozano Palacios és L. Nicolae,

meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a f?tanácsnok meghallgatását követ?en hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a f?tanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelmek a 2008. február 20-i 2008/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2008. L 52., 3. o.; helyesbítés: HL 2015. L 225., 49. o.) módosított, a közösségi postai szolgáltatások bel? piacának fejlesztésére és a szolgáltatás min?ségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló, 1997. december 15-i 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 15., 14. o.; magyar nyelv? különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 71. o.; helyesbítés: HL 2015. L 47., 34. o.; a továbbiakban: 97/67 irányelv) 2. cikke 13. pontjának és 3. cikke (4) bekezdésének, valamint a közös hozzáadottértékadó?rendszerr?l szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.) 132. cikke (1) bekezdése a) pontjának az értelmezésére vonatkoznak.

2 E kérelmeket a DIREKTexpress Holding AG felszámolóbiztosaként eljáró Michael Winterhoff és a Finanzamt Ulm (Ulm adóhatósága, Németország) (C?4/18. sz. ügy), valamint a JUREX GmbH felszámolóbiztosaként eljáró Jochen Eisenbeis és a Bundeszentralamt für Steuern (szövetségi adóhatóság, Németország) (C?5/18. sz. ügy) között az iratoknak az e társaságok által a bíróságok és a közigazgatási hatóságok nevében történ? hivatalos kézbesítésére irányuló szolgáltatások hozzáadottérték?adó (h?a) alóli mentességének a megtagadása tárgyában folyamatban lév? két jogvita keretében terjesztették el?.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 97/67/EGK irányelv

3 A 97/67 irányelv „Célkit?zés és hatály” cím? 1. fejezetében szerepl? 2. cikke a következ? fogalommeghatározásokat tartalmazza:

„Ennek az irányelvnek a céljaira a következ? meghatározások alkalmazandók:

1. postai szolgáltatások: olyan szolgáltatások, amelyek postai küldemények gy?jtését, feldolgozását, szállítását és szétoztását foglalják magukban;

1a. postai szolgáltató: olyan vállalkozás, amely a postai szolgáltatások közül egyet vagy többet nyújt;

[...]

4. gy?jtés: a postai küldeményeknek a postai szolgáltató általi összegy?jtése;

5. szétoztás: a feldolgozó központban a válogatástól kezd?d? és a postai küldeményeknek azok címzettjeihez történ? kézbesítéséig tartó folyamat;

6. postai küldemény: abban a végleges formában megcímezett küldemény, amelyben a postai szolgáltatónak azt továbbítania kell. A levélküldeményeken kívül ilyen küldemények lehetnek

például a könyvek, a katalógusok, a hírlapok, a folyóiratok és a kereskedelmi értéket képviselő vagy nem képviselő árut tartalmazó postai csomagok;

[...]

9. ajánlott küldemény: olyan szolgáltatás, amely átalánydíj formájában felelősséget vállal elvesztés, lopás vagy sérülés kockázata ellen, és a feladó számára kérésre, ahol szükséges, bizonyítékkal szolgál arról, hogy a küldeményt feladta, és/vagy azt a címzetthez kikézbiztosították;

[...]

13. egyetemes szolgáltató: köz- vagy magánpostai szolgáltató, amely egyetemes postai szolgáltatásokat vagy azok egy részét nyújtja egy tagállamban, és amelynek személyét a 4. cikkkel összhangban a Bizottságnak bejelentették;

[...]

17. felhasználó: bármely természetes vagy jogi személy, aki a postai szolgáltatást feladóként vagy címzettként igénybe veszi;

[...]

4 Ezen irányelv „Egyetemes szolgáltatás” című 2. fejezete annak 3–6. cikkét foglalja magában. A 3. cikk a következőképpen szól:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a felhasználók élvezzék az egyetemes szolgáltatáshoz való jogot, amely magában foglalja a meghatározott minimális postai szolgáltatás állandó biztosítását területük minden pontján, minden felhasználó számára elérhető áron.

[...]

(4) Az egyes tagállamok elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy az egyetemes szolgáltatás legalább a következő lehetőségeket biztosítsa:

- legfeljebb két kilogramm tömegű postai küldemények gyűjtése, feldolgozása, szállítása és szétosztása,
- legfeljebb 10 kilogramm tömegű postai csomagok gyűjtése, feldolgozása, szállítása és szétosztása,
- ajánlott küldeményekre és biztosított küldeményekre vonatkozó szolgáltatások.

[...]

(7) Az ebben a cikkben meghatározott egyetemes szolgáltatás a nemzeti és a határokon átnyúló szolgáltatásokra egyaránt vonatkozik.”

5 Az említett irányelv 4. cikke értelmében:

„(1) Az egyes tagállamok gondoskodnak arról, hogy az egyetemes szolgáltatás biztosított legyen, és értesítik a Bizottságot az e kötelezettség teljesítése érdekében tett intézkedésekről. A 21. cikkben említett bizottságot tájékoztatni kell a tagállamok által az egyetemes szolgáltatás nyújtásának biztosítása érdekében hozott intézkedésekről.

(2) A tagállamok egyetemes szolgáltatóként egy vagy több vállalkozást kijelölhetnek annak

érdekében, hogy az egyetemes szolgáltatás a tagállam területének egészére kiterjedjen. A tagállamok az egyetemes szolgáltatás különböző elemeinek nyújtására és/vagy a tagállam területe különböző részeinek lefedésére különböző vállalkozásokat is kijelölhetnek. [...]

A tagállamok értesítik a Bizottságot az általuk kijelölt egyetemes szolgáltató(k) személyéről. [...]"

A 2006/112 irányelv

6 A 2006/112 irányelv „Adómentességek” elnevezésű IX. címének „Általános rendelkezések” elnevezésű 1. fejezetében szereplő 131. cikke a következőket írja el:

„A 2–9. fejezetben említett adómentességeket az egyéb [uniós] rendelkezések sérelme nélkül, az említett adómentességek helyes és egyszeres alkalmazása, valamint az esetleges adócsalás, adókikerülés és visszaélés megelőzése céljából a tagállamok által meghatározott feltételekkel kell alkalmazni.”

7 Ugyanezen IX. címnek az „Egyes közhasznú tevékenységek adómentessége” című 2. fejezetében található ezen irányelv 132. cikke, amelynek az (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) az állami postai szolgáltató által nyújtott szolgáltatások, és az ezeket kiegészítő szolgáltatások és termékértékesítések, kivéve a személyszállítást és a távközlési szolgáltatásokat; [...]"

A német jog

Az UStG

8 Az Umsatzsteuergesetznek (a forgalmi adóról szóló törvény, a továbbiakban: UStG) a C/4/18. sz. ügyben folyó alapeljárásban alkalmazandó változata 1. §-a (1) bekezdésének 1. pontja alá tartozó ügyletek közül e törvény 4. §-a 11b. pontja értelmében adómentesek voltak „a Deutsche Post AG postai szolgáltatását közvetlenül szolgáló ügyletek”.

9 Az UStG-nek a C/5/18. sz. ügyben folyó alapeljárásban alkalmazandó, azaz a 2010. július 1-jétől hatályos változatában e törvény 4. §-a 11b. pontja értelmében a következő ügyletek voltak adómentesek:

„A [97/67 irányelv] 3. cikkének (4) bekezdésében említett egyetemes szolgáltatások. Az adómentesség feltétele, hogy a vállalkozás a [német szövetségi adóhatóság] igazolásának megfelelően e hatóság felé kötelezettséget vállalt a Németországi Szövetségi Köztársaság egész területén az első mondat szerinti szolgáltatások vagy azok egy részének nyújtására.”

A postai szolgáltatásokról szóló törvény

10 Az 1997. december 22-ii Postgesetz (a postai szolgáltatásokról szóló törvény, BGB1. 1997. I, 3294. o.) alapeljárásokban alkalmazandó változatának (a továbbiakban: PostG) „Az egyetemes szolgáltatás fogalma és köre” elnevezésű 11. §-a a következőket írja el:

„(1) Az egyetemes postai szolgáltatás a 4. § 1. pontja alapján a postai szolgáltatások azon minimális köre, amelyet az ország egész területén, meghatározott minőségben és megfizethető ár ellenében nyújtani kell. Az egyetemes postai szolgáltatás az engedélyköteles szolgáltatásokra és

azon postai szolgáltatásokra korlátozott, amelyek szállítástechnikailag legalább részben engedélyköteles postai szolgáltatásokkal nyújthatók. Csak olyan szolgáltatásokra terjed ki, amelyek általában véve nélkülözhetetlenek tekinthetők.

(2) Felhatalmazást kap a szövetségi kormány, hogy a Bundestag (a német szövetségi parlament alsó háza) és a Bundesrat (a német szövetségi parlament felső háza) egyetértésével rendeletben szabályozza az (1) bekezdés keretei között az egyetemes szolgáltatás tartalmát és körét [...]"

11 E törvény „Hivatalos kézbesítési kötelezettség” című 33. §-ának (1) bekezdése a következőképpen szól:

„Az engedély levélkézbesítési szolgáltatást nyújtó jogosultja köteles az iratokat súlyuktól függetlenül, a hatósági kézbesítést szabályozó eljárási szabályok és törvények előírásai alapján hivatalosan kézbesíteni. A kötelezettség keretében az engedély jogosultja közhatalmi jogköröket lát el (közzszolgáltató vállalkozás).”

12 Az említett törvénynek „A hivatalos kézbesítés díja” című 34. §-a értelmében:

„Az engedély jogosultja díjazásra tarthat igényt. Ez fedezi az engedély jogosultja által nyújtott összes szolgáltatást, ideértve a hiteles igazolást és az igazolás dokumentumainak a megbízó hatóság számára való visszaküldését. A díj mértékére a 20. § (1) és (2) bekezdése irányadó. A díjat a szabályozó hatóságnak jóvá kell hagynia. [...]"

Az egyetemes postai szolgáltatásról szóló rendelet

13 Az 1999. december 15-én Post-Universaldienstleistungsverordnung (az egyetemes postai szolgáltatásról szóló rendelet, BGBl. 1999. I, 2418. o.) alapeljárásokban alkalmazandó változatának 1. §-a a következőket írja elő:

„(1) Egyetemes szolgáltatásnak a következő postai szolgáltatások minősülnek:

(1) levélküldemények szállítása a postai szolgáltatásokról szóló törvény 4. §-ának 2. pontja értelmében, amennyiben azok súlya nem haladja meg a 2000 grammot, és méretük nem haladja meg az Egyetemes Postaegyezményben és a vonatkozó végrehajtási rendeletekben meghatározott méretet,

(2) legfeljebb 20 kg súlyú és az Egyetemes Postaegyezményben és a vonatkozó végrehajtási rendeletekben meghatározott méretet meg nem haladó méretű címzett csomagok szállítása,

(3) újságok és folyóiratok szállítása a postai szolgáltatásokról szóló törvény 4. §-a 1. pontjának c) alpontja értelmében. [...]

(2) A levélszállítás a következő küldeménytípusokra is kiterjed:

(1) ajánlott küldemény (olyan levélküldemény, amely átalánydíj formájában biztosított az elvesztés, lopás vagy sérülés ellen, és bizonyítékkal szolgál arról, hogy a küldeményt kikézbesítették),

(2) biztosított küldemény (a feladó által megjelölt értékig elvesztés, lopás vagy sérülés esetére biztosított levélküldemény),

- (3) utánvétes küldemény (a címzett számára csak meghatározott összeg beszédését követően kikézbcsített levélküldemény),
- (4) expressz küldemény (levélküldemény, amelyet a kézbesítés intézményhez történő beérkezést követően különleges futár a lehet leg hamarabb kézbesítés).

A polgári perrendtartás

14 A Zivilprozessordnung (polgári perrendtartás) hivatalos kézbesítésre vonatkozó 176. §-ának (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A postai szolgáltató, az igazságszolgáltatási alkalmazott vagy a bírósági végrehajtó kézbesítéssel való megbízása esetén, vagy más hatóságnak a kézbesítés végrehajtása iránti megkeresése esetén a bíróság hivatala lezárt borítékban átadja a kézbesítendő iratot és a kézbesítés igazolására szolgáló előkészített formanyomtatványt. [...]”

15 E perrendtartás 182. §-a értelmében, amely a hivatalos kézbesítésre vonatkozik:

„(1) A [...] kézbesítés bizonyítékként egy igazolást kell kiállítani az e célból előkészített formanyomtatványon. [...]”

(3) A kézbesítési igazolást eredetiben vagy elektronikus dokumentumként haladéktalanul vissza kell küldeni a hivatalhoz.”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A C-4/18. sz. ügy

16 M. Winterhoff felszámolóbiztos a DIREKTexpress Holding AG-nak, amellyel szemben az Amtsgericht Ulm (ulmi helyi bíróság, Németország) a 2011. július 6-i ítéletével fizetése képtelenségi eljárást indított, amely ítéletben e minőségben kijelölték M. Winterhoffot is. E társaság egy olyan csoport végső anyavállalata, amely a német terület egészén letelepedett leányvállalatokon keresztül postai szolgáltatásokat nyújtott. 2008-ban és 2009-ben a csoport tevékenysége elsősorban abból állt, hogy a német közjogi rendelkezéseknek megfelelően iratkézbesítésre irányuló megbízásokat hajtottak végre, amelyek héamentes ügyleteknek minősültek.

17 A 2008 augusztusa és 2009 májusa közötti időszakra vonatkozó adóellenőrzést követően Ulm adóhatósága megállapította, hogy az ilyen kézbesítési ügyletek héakötelesek.

18 A DIREKTexpress Holding első lépésben panaszt nyújtott be e határozattal szemben, majd miután e panaszt elutasították, keresetet indított a Finanzgericht Baden-Württemberg (baden-württembergi pénzügyi bíróság, Németország) előtt. Az eljárás során Ulm adóhatósága, amely alperes e bíróság előtt, a 2008. és 2009. évre vonatkozóan éves héamegállapító határozatokat bocsátott ki.

19 Szintén ezen eljárás során indítottak fizetése képtelenségi eljárást a DIREKTexpress Holdinggal szemben, és nevezték ki M. Winterhoffot annak felszámolóbiztosának. Ezen a címen folytatta a folyamatban lévő eljárást.

20 A Finanzgericht Baden-Württemberg (baden-württembergi pénzügyi bíróság) a DIREKTexpress Holding által előtte indított keresetet azzal az indokkal utasította el, hogy a hivatalos iratkézbesítések nem részesülhetnek a kért mentességben. E bíróság különösen megállapította, hogy egyrészt az UStG 4. §-a 11b. pontjában előírt feltételek nem teljesülnek,

mivel kizárólag a Deutsche Post postai szolgáltatását közvetlenül szolgáló ügyletek mentesek a hÉa alól, másrészt pedig, hogy nem lehet közvetlenül a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontjára hivatkozni, mivel a hivatalos iratkézbesítésekkel kapcsolatos ügyletek e rendelkezés értelmében nem tartoznak az egyetemes szolgáltatás körébe.

21 M. Winterhoff e határozattal szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Bundesfinanzhofhoz, a kérdést elterjeszt? bírósághoz (szövetségi pénzügyi bíróság, Németország).

22 A kérdést elterjeszt? bíróságban felmerül elször is az a kérdés, hogy egy olyan vállalkozás, amely alapvet?en bíróságoktól vagy közigazgatási hatóságoktól származó iratok hivatalos kézbesítését végzi, tekinthet-e a 97/67 irányelv 2. cikkének 13. pontja értelmében vett egyetemes szolgáltatónak. E bíróság különösen arra kérdez rá, hogy e tevékenységek tekinthet-k?e a 97/67 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett postai küldemény vagy postai csomag kézbesítése egyedi esetének, vagy a szintén e rendelkezésben említett ajánlott küldeménynek.

23 Másodszor a kérdést elterjeszt? bíróságnak kétségei vannak afel?l, hogy az olyan társaság, mint a DIREKTexpress Holding, tekinthet-e olyannak, mint amely a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett, „állami postai szolgáltatók” által nyújtott szolgáltatásokat biztosít, így az általa nyújtott hivatalos kézbesítési szolgáltatások e rendelkezés alapján mentesek a hÉa alól. Különösen az a tény szól az ilyen értelmezés mellett, hogy az ilyen kézbesítések hozzájárulnak a megfelel? igazságszolgáltatáshoz, és ennek alapján a közérdeket szolgálják. Ezzel szemben, amennyiben valamely magánszemély nem kérhet hivatalos kézbesítést, az ilyen ügylet nem tekinthet? úgy, mint amely a 97/67 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „minden felhasználó” rendelkezésére álló szolgáltatás körébe tartozik.

24 E körülmények között a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzetes döntéshozatal céljából a következ? kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Egyetemes postai szolgáltatásokat vagy azok egy részét nyújtó »egyetemes szolgáltatónak« min?sül-e a [97/67] irányelv 2. cikkének 13. pontja értelmében egy olyan vállalkozás, amely a közjogi szabályok alapján hivatalosiratkézbesítést végez, és ezek a szolgáltatások a [2006/112] irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján mentesek-e az adó alól?”

A C?5/18. sz. ügy

25 J. Eisenbeis a JUREX GmbH felszámolóbiztosa, amely társasággal szemben a 2011. július 1-i határozattal fizetéseképtelenségi eljárást indítottak, és amely határozatban e min?ségében kijelölték J. Eisenbeiset is. E társaság többek között a német területen történ? hivatalos iratkézbesítésre irányuló megbízásokat hajtott végre.

26 2010 folyamán a JUREX az említett kézbesítési szolgáltatás héamentességére vonatkozó igazolás kiállítását kérte a szövetségi adóhatóságtól. E társaság kötelezettséget vállalt e hatóságnál arra, hogy a Bundesnetzagentur (szövetségi hálózati ügynökség, Németország) által e célból kiadott engedélyeknek megfelelően az alkalmazandó eljárási szabályok és jogszabályok alapján ilyen hivatalos iratkézbesítési szolgáltatást kínál a német terület egészén.

27 2010. augusztus 4-i határozatával a szövetségi adóhatóság azzal az indokkal utasította el az említett kérelmet, hogy az annak tárgyát képez? szolgáltatás nem tartozik az egyetemes postai szolgáltatás körébe.

28 A J. Eisenbeis által indított keresetet követően a Finanzgericht Köln (kölni pénzügyi bíróság, Németország) megerősítette a szóban forgó szolgáltatások héamentességének a szövetségi adóhatóság által megállapított indokkal azonos indokkal történő megtagadását.

29 J. Eisenbeis a kérdést elterjesztő bíróság, a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság) előtt e határozattal szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett el.

30 A C-4/18. sz. ügyben megállapítottakkal azonos okokból a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A [97/67] irányelv [...] 3. cikkének (4) bekezdése szerinti egyetemes postai szolgáltatásnak minősül-e a közjogi szabályok alapján végzett hivatalosirat kézbesítés (a hatósági kézbesítést szabályozó eljárási szabályok és törvények – a [PostG] 33. § (1) bekezdése)?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Egyetemes postai szolgáltatásokat vagy azok egy részét nyújtó »egyetemes szolgáltatónak« minősül-e a [97/67] irányelv 2. cikkének 13. pontja értelmében egy olyan vállalkozás, amely a közjogi szabályok alapján hivatalosirat kézbesítést végez, és ezek a szolgáltatások a [2006/112] irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján mentesek-e az adó alól?”

31 A Bíróság elnöke a 2018. február 1-jei határozatával az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette a C-4/18. és C-5/18. sz. ügyeket.

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésekről

Az elzetes döntéshozatal iránti kérelmek elfogadhatóságáról

32 Az alapeljárás felperesei vitatják az elzetes döntéshozatal iránti kérelmek elfogadhatóságát.

33 Különösen azt állítják egyrészt, hogy amennyiben a feltett kérdések annak meghatározására irányulnak, hogy a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontjában írt adómentesség alkalmazható-e az alapügyben szereplőhöz hasonló ügyletekre, e kérdések az alapeljárások megoldása szempontjából nem hasznosak. Ugyanis, amennyiben azt a választ kellene adni, hogy az alapügyben szóban forgó szolgáltatásokat egyetemes szolgáltatás körébe tartozónak kell tekinteni, és hogy az olyan postai szolgáltatókat, mint amelyek az alapügyben szerepelnek, egyetemes szolgáltatónak kell tekinteni, e szolgáltatásoknak e rendelkezés alapján szükségszerűen adómentesnek kell lenniük.

34 Másrészt a C-5/18. sz. ügyben az alapeljárás keretében a kérdést elterjesztő bíróság a 2016. december 15-i végzésében már kimondta, hogy a hivatalos iratkézbesítési megbízások teljesítése a héamentes egyetemes szolgáltatás részét képezi. E végzésből kitűnik, hogy az említett bíróságnak egyáltalán nem volt kétsége a jelen elzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyát képező uniós jogi rendelkezések értelmezését illetően, így nem volt szükséges számára, hogy az EUMSZ 267. cikk alapján elzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen a Bíróság elé.

35 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk alapján létrehozott együttműködés keretében kizárólag a jogvitában eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelős nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira tekintettel megítélje mind az elzetes döntéshozatalra utaló határozatnak az ítélet meghozatala szempontjából való szükségességét, mind a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját. Következésképpen, amennyiben a feltett

kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság – f?szabály szerint – köteles határozatot hozni (2019. március 5?i Eesti Pagar ítélet, C?349/17, EU:C:2019:172, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Ebb?l következik, hogy az uniós jogra vonatkozó kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor utasíthatja el a nemzeti bíróságok által el?terjesztett el?zetes döntéshozatal iránti kérelmet, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jelleg?, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli vagy jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (2019. március 5?i Eesti Pagar ítélet, C?349/17, EU:C:2019:172, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 A jelen ügyben a jelen ítélet 33. pontjában kifejtett érveléssel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a Bíróság rendelkezésére álló adatokból kit?nik, hogy a kérdést el?terjeszt? bírósághoz valóban olyan jogvitákkal fordultak, amelyek keretében el kell döntenie, hogy a DIREKTexpress Holding és a JUREX által végzett hivatalos iratkézbesítési tevékenységeknek a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján héamentességben kell?e részesülniük. E tekintetben az el?zetes döntéshozatalra utaló végzésb?l kit?nik, hogy e bíróság úgy véli, hogy a Bíróságnak az el?terjesztett kérdésekre adott válasza meghatározó e jogviták megoldása szempontjából. Ilyen körülmények között megállapítható, hogy a Bíróság által az el?terjesztett kérdésekre adott válasz szükséges ahhoz, hogy a kérdést el?terjeszt? bíróság meghozhassa ítéletét.

38 Ami az alapeljárás felperesei által felhozott, a jelen ítélet 34. pontjában említett érvelést illeti, elegend? megállapítani, hogy a kérdést el?terjeszt? bíróság az el?zetes döntéshozatal iránti kérelmeiben kifejti, hogy kétségei vannak a Bíróság feltett kérdésekre adandó válaszát illet?en. Végezetül e felek nem terjesztettek el? olyan bizonyítékot, amely megkérd?jelezhetné az el?z? pontban tett azon megállapításokat, amelyek szerint a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt olyan jogviták vannak folyamatban, amelyeknek a megoldása a Bíróság el?terjesztett kérdésekre adott válaszaitól függ.

39 Ebb?l következik, hogy az el?zetes döntéshozatal iránti kérelmek összességükben elfogadhatók.

Az ügy érdemér?

40 Kérdéseivel, amelyeket együtt kell vizsgálni, a kérdést el?terjeszt? bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 97/67 irányelv 2. cikkének 13. pontját és 3. cikkét úgy kell?e értelmezni, hogy az alapügyben szerepl?höz hasonló olyan levélkézbesítési szolgáltatókat, amelyek az e szolgáltatás nyújtására felhatalmazó nemzeti engedély jogosultjaiként kötelesek a nemzeti jogi rendelkezéseknek megfele?en a bíróságoktól vagy közigazgatási hatóságoktól származó iratok hivatalos kézbesítését elvégezni, e rendelkezések értelmében vett „egyetemes szolgáltatóknak” kell tekinteni, amely folytán e szolgáltatásokat, mint az „egyetemes postai szolgáltatók” által teljesített szolgáltatásokat, a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján mentesíteni kell a h?a alól.

41 Mindenekel?tt emlékeztetni kell arra, hogy a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében az állami postai szolgáltató által nyújtott szolgáltatások és az ezeket kiegészít? termékértékesítések mentesek a h?a alól.

42 Amint a Bíróság már kimondta, bár a 2006/112 irányelv 131. cikke értelmében az annak 2–9. fejezetében el?írt adómentességek különösen olyan feltételek mellett alkalmazandók, amelyeket a tagállamok annak érdekében állapítanak meg, hogy biztosítsák azok megfele? és

egyszer? alkalmazását, valamint hogy megakadályozzanak bármely adócsalást, adókikerülést és esetleges visszaélést, e feltételek nem vonatkozhatnak az el?írt mentességek tartalmának meghatározására (lásd ebben az értelemben: 2001. január 11?i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C?76/99, EU:C:2001:12, 26. pont; 2005. május 26?i Kingscrest Associates és Montecello ítélet, C?498/03, EU:C:2005:322, 24. pont).

43 A 2006/112 irányelv 132. cikkében el?írt adómentességek ugyanis az uniós jog autonóm fogalmai, és ezért azokat az Európai Unió szintjén egységesen kell meghatározni (lásd ebben az értelemben: 2005. május 26?i Kingscrest Associates és Montecello ítélet, C?498/03, EU:C:2005:322, 22. pont; 2016. január 21?i Les Jardins de Jouvence ítélet, C?335/14, EU:C:2016:36, 47. pont).

44 Ebb?l a szempontból az, hogy egy meghatározott ügylet héaköteles vagy héamentes?e, nem függhet a nemzeti jog szerinti min?sítését?l (2005. május 26?i Kingscrest Associates és Montecello ítélet, C?498/03, EU:C:2005:322, 25. pont; 2007. június 14?i Haderer ítélet, C?445/05, EU:C:2007:344, 25. pont).

45 Ezenkívül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a 2006/112 irányelv 132. cikkében el?írt adómentességek leírására használt kifejezéseket szigorúan kell értelmezni, mivel ezek kivételt jelentenek azon f?szabály alól, miszerint az adóalany által ellenszolgáltatás fejében teljesített minden egyes szolgáltatás után héát kell fizetni. Mindazonáltal e kifejezések értelmezésének összhangban kell állnia a fent említett mentességek által elérni kívánt célokkal, és tiszteletben kell tartania a közös héarendszer szerves részét képez? adósemlegesség elvének a követelményeit. Így a szigorú értelmezés e szabálya nem jelenti azt, hogy az említett 132. cikkben szerepl? adómentességek meghatározására használt kifejezéseket oly módon kell értelmezni, hogy azok ne tudják kifejteni hatásukat (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 21?i Aviva ítélet, C?605/15, EU:C:2017:718, 30. pont; 2017. október 26?i The English Bridge Union ítélet, C?90/16, EU:C:2017:814, 20. pont).

46 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2006/112 irányelv 132. cikke ezen irányelv IX. címének az „Egyes közhasznú tevékenységek adómentessége” cím? 2. fejezetében található. Ebb?l következik, hogy az e cikkben el?írt adómentességeknek az a céljuk, hogy bizonyos közhasznú tevékenységeket, mint például az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett postai szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokat, el?nyben részesítsenek.

47 E célkit?zés természetéb?l különösen az következik, hogy az adómentesség nem alkalmazható a közhasznú szolgáltatásoktól elválasztható sajátos szolgáltatásokra, amelyek között szerepelnek a gazdasági szerepl?k egyéni érdekeit szolgáló szolgáltatások is (lásd ebben az értelemben: 2009. április 23?i TNT Post UK ítélet, C?357/07, EU:C:2009:248, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

48 Következésképpen nem tekinthet?k a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján adómentesnek a postai szolgáltatók által nyújtott olyan szolgáltatások, amelyeknek a feltételeit egyedi szerz?désekben határozták meg. Az ilyen szolgáltatások természetüknél fogva az érintett felhasználók egyéni érdekeit szolgálják (lásd ebben az értelemben: 2009. április 23?i TNT Post UK ítélet, C?357/07, EU:C:2009:248, 47. pont).

49 Egyébiránt meg kell jegyezni, hogy a jelen ítélet 46. pontjában kifejtett általános cél a postaágazatban azon különös célban testesül meg, amely a lakosság alapvető igényeinek megfelelő postai szolgáltatások alacsony áron történő nyújtására irányul. Az uniós jog jelenlegi állása szerint ez a cél lényegében a 97/67 irányelv által követett, egyetemes postai szolgáltatás nyújtására irányuló célnak felel meg (2009. április 23-ai TNT Post UK ítélet, C-357/07, EU:C:2009:248, 33. és 34. pont).

50 E tekintetben a Bíróság már kimondta, hogy a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „állami postai szolgáltatót” olyan köz- vagy magánszervezetnek kell tekinteni, amely a lakosság alapvető igényeinek megfelelő postai szolgáltatások nyújtását, és így tulajdonképpen valamely tagállamban a 97/67 irányelv 3. cikkében meghatározott egyetemes postai szolgáltatás egészének vagy egy részének biztosítását vállalja (lásd ebben az értelemben: 2009. április 23-ai TNT Post UK ítélet, C-357/07, EU:C:2009:248, 36. pont; 2015. április 21-ai Bizottság kontra Svédország ítélet, C-114/14, EU:C:2015:249, 28. pont).

51 Ami az „egyetemes postai szolgáltatás” említett fogalmát illeti, bár e fogalom körvonalait a 97/67 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése határozza meg, amely szerint az ilyen szolgáltatás magában foglalja a meghatározott minőségű postai szolgáltatásnak az adott terület minden pontján, minden felhasználó számára elérhető áron történő állandó biztosítását, e cikk (4) bekezdése elírja, hogy az egyes tagállamok elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy az egyetemes szolgáltatás magában foglalja legalább az e rendelkezésben meghatározott súlyt meg nem haladó súlyú postai küldemények és postai csomagok gyűjtéséből, feldolgozásából, szállításából és szétosztásából álló szolgáltatásokat, valamint az ajánlott küldeményekkel és a biztosított küldeményekkel kapcsolatos szolgáltatásokat. A 97/67 irányelv 2. cikkének 4–6. és 9. pontja különböző meghatározásokon keresztül az ilyen minimális szolgáltatás tartalmára vonatkozó kiegészítő információkat tartalmaz.

52 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmekből kitűnik, hogy az alapeljárások tárgyát képező szolgáltatások iratoknak a bírósági vagy közigazgatási eljárások keretében történő hivatalos kézbesítésből állnak. Az ilyen kézbesítésre alkalmazandó szabályok alapján a kézbesítendő irat a postai szolgáltatónak vagy az ahhoz hasonló szolgáltatónak nyújtott kézbesítési megbízás tárgyát képezi. Ezen iratot lezárt borítékba teszik, csatolják hozzá a kézbesítési igazolásra szolgáló elkészített formanyomtatványt, amely igazolást, amint az iratot kézbesítették, visszaküldik az említett megbízó hatósághoz. E kérelmekből az is kitűnik, hogy a hivatalos kézbesítéseket végző szolgáltató nem nyújt semmiféle átalánybiztosítást.

53 Márpedig magának a 97/67 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a szövegéből és különösen az abban szereplő „legalább” kifejezésből az következik, hogy bár valamely tagállamnak legalább gondoskodnia kell arról, hogy az abban meghatározott szolgáltatásokat teljesítsék, más postai szolgáltatások is tekinthetők úgy, mint amelyek adott esetben az e tagállam által biztosított egyetemes szolgáltatás körébe tartoznak.

54 Így anélkül, hogy meg kellene vizsgálni, hogy a DIREKTexpress Holding és a JUREX által nyújtottakhoz hasonló szolgáltatások a 97/67 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében hivatkozott postai szolgáltatások sajátos kategóriába tartoznak-e, a jelen ügyben meg kell állapítani, hogy e szolgáltatások sajátos jellemzői, és azon összefüggések miatt, amelyek között azokat nyújtják, e szolgáltatások mindenestre tekinthetők azon egyetemes szolgáltatás részének, mint amelyet e cikk meghatároz.

55 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már kimondta, hogy az egyetemes postai szolgáltatást egészben vagy részben biztosító gazdasági szereplők különleges kötelezettségeket magában foglaló különös jogi rendszer alá tartoznak. Az „állami postai

szolgáltatók” és a többi gazdasági szereplő közötti különbség ugyanis nem a nyújtott szolgáltatások jellegében áll, hanem abban, hogy azok ilyen rendszer alá tartoznak (lásd ebben az értelemben: 2015. április 21-ii Bizottság kontra Svédország ítélet, C-114/14, EU:C:2015:249, 33. pont).

56 A jelen ügyben a Bíróság rendelkezésére álló információkból kitűnik, hogy a releváns időszakban a DIREKTexpress Holding és a JUREX ténylegesen olyan szabályok hatálya alá tartozott, amelyek nem egyedi szerződésekből, hanem a német szabályozás szerinti különös kötelezettségekből erednek.

57 E szabályozás értelmében különösen a levélküldemények kézbesítésére irányuló szolgáltatásnyújtásra felhatalmazó engedély jogosultja a közigazgatási kézbesítésre vonatkozó eljárási szabályok és jogszabályok alapján az irat súlyától függetlenül köteles annak hivatalos kézbesítését elvégezni. Egyébiránt az ilyen jogosult díjazásának meg kell felelnie az e szabályozás által előírt követelményeknek, és azt a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak engedélyeznie kell. Egyébiránt a Bíróság rendelkezésére álló információkból kitűnik, hogy a bírósági határozatok hivatalos kézbesítése megindítja a keresetindítási határidőket, és közfeladatok átruházásával jár annyiban, amennyiben a német szabályozás értelmében a levélkézbesítési szolgáltató – ha hivatalos kézbesítési megbízást kell teljesítenie – közhatalmi jogosítványokkal rendelkezik annak érdekében, hogy kötelezettségeit teljesíthesse.

58 Ebből következik, hogy e szolgáltatások nem a gazdasági szereplők vagy bizonyos egyéb magánszemélyek sajátos igényeinek a kielégítésére, hanem az igazságszolgáltatás megfelelő működésének a biztosítására irányulnak, mivel lehetővé teszik a dokumentumoknak a bírósági vagy közigazgatási eljárások keretében történő hivatalos kézbesítését.

59 Ezt követően, ami a 97/67 irányelv 3. cikk (1) bekezdés előírt feltételt illeti, amely szerint az egyetemes szolgáltatást „minden felhasználó” számára nyújtják, amint arra a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, az alapügyben szóban forgó német szabályozás által érintett hivatalos kézbesítési megbízások alapvetően a bíróságoktól és a közigazgatási hatóságoktól származnak. Ebből következik, hogy e kézbesítéseket nem kérheti bármely magánszemély, hanem azok lényegében a közjogi szervezetek rendelkezésére állnak.

60 E körülmény azonban egyáltalán nem akadályozza annak, hogy az előző pontban hivatkozott feltételt a jelen ügyben teljesítettnek lehessen tekinteni. Különösen, először is, amint arra a Bizottság az írásbeli észrevételeiben helyesen emlékeztet, a postai szolgáltatások 97/67 irányelv 2. cikkének 17. pontja értelmében vett „felhasználói” nemcsak azok a természetes vagy jogi személyek, akik az ilyen szolgáltatást feladóként veszik igénybe, hanem e szolgáltatások címzettjei is.

61 Másodszor, bár a hivatalos kézbesítéseket közjogi szervezetek által kiállított megbízások végrehajtása céljából végzik, az utóbbiak tevékenysége nem saját szükségleteiknek a kielégítésére, hanem azon bírósági vagy közigazgatási rendszer megfelelő működésének a biztosítására irányul, amelynek a részét képezik. Ezt a tevékenységet így mindazok nevében végzik, akiknek segítségük van a jelen ítélet 52. pontjában említett eljárás szerinti iratkézbesítésre.

62 Harmadszor, amint azt a Bizottság is helyesen hangsúlyozza, az iratok hivatalos kézbesítésére irányuló szolgáltatás csak egy elemét képezi az egyetemes szolgáltatásnak, amelyet a tagállamnak kell biztosítania, mivel ez utóbbi ezenkívül a 97/67 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének megfelelően szabadon kijelölhet több szolgáltatót az egyetemes szolgáltatás különböző elemeinek biztosítására vagy a nemzeti terület különböző részeinek a lefedésére.

- 63 Végül a Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, hogy az iratok hivatalos kézbesítésével kapcsolatos szolgáltatásokat, amelyeket kötelezően a levélküldemények kézbesítésére irányuló szolgáltatásnyújtásra felhatalmazó engedély jogosultjának kell nyújtania, az azokra vonatkozó nemzeti szabályozásnak megfelelően láthatóan megfizethető árakon és a német terület minden pontján kell teljesíteni, amit azonban a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.
- 64 Ilyen körülmények között az alapeljárások tárgyát képezőkhöz hasonló szolgáltatásokat úgy kell tekinteni, mint amelyek megfelelnek a német lakosság alapvető igényeinek a jelen ítélet 49. pontjában felidézett postaágazatbeli különös célnak megfelelően.
- 65 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy az olyan gazdasági szereplők, mint a DIREKTexpress Holding és a JUREX, amelyeknek – amint a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, amit azonban a kérdést előterjesztő bíróságnak vizsgálnia kell – mindegyike levélküldemények kézbesítésére irányuló szolgáltatásnyújtásra felhatalmazó engedély jogosultja, és amelyek tehát a jelen ítélet 57. pontjában említett egyedi feltételeknek megfelelően a német terület minden pontján hivatalos iratkézbesítési szolgáltatásokat kötelesek nyújtani, a 97/67 irányelv 3. cikke értelmében vett „postai szolgáltatás” egy részét biztosítják. Márpedig, amint a jelen ítélet 50. pontjából kitűnik, mivel e szolgáltatásnyújtások az említett postai szolgáltatás részét képezik, az ilyen gazdasági szereplőket a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „postai szolgáltatóknak” kell tekinteni, ha ilyen szolgáltatásokat nyújtanak, így azokat ez utóbbi rendelkezés alapján mentesíteni kell a hía alól.
- 66 E megfontolásokat nem kérdőjelezheti meg az a körülmény, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás értelmében az érintett szolgáltatásokat nem tekintik az egyetemes szolgáltatás részének. Amint ugyanis a jelen ítélet 42–44. pontjából kitűnik, valamely meghatározott ügylet nemzeti jogban való minősítése nem járhat annak héakötelezettségével, miközben az uniós jog szerint héamentesség alkalmazandó arra.
- 67 Ugyanez vonatkozik a finn kormány által az írásbeli észrevételeiben hangsúlyozott azon körülményre, amely szerint – ellentétben a 97/67 irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében előírt kötelezettséggel – nem közölték a Bizottsággal a DIREKTexpress Holdingnak és a JUREX-nek, az egyetemes postai szolgáltatás egy részét biztosító szolgáltatásnyújtóknak az azonosságát.
- 68 Különösen, e bejelentési kötelezettség megsértése – feltéve, hogy bebizonyosodik – önmagában nem járhat azzal a hatással, hogy lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt adómentesség alkalmazhatóságát tetszés szerint akadályozzák, miközben egyetemes postai szolgáltatás körébe tartozó szolgáltatásokról van szó. Az ilyen lehetőség tagállamok számára való elismerése ugyanis nem csupán a jelen ítélet 42–44. pontjában bemutatott ítélkezési gyakorlatnak, hanem az adósemlegesség elvének a megsértését is kockáztatná, amellyel elvvel ellentétes az, hogy az azonos ügyleteket végző gazdasági szereplőket eltérően kezeljék a hía kivetése során (ez utóbbi tekintetben lásd: 2007. június 28-ai JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust és The Association of Investment Trust Companies ítélet, C-363/05, EU:C:2007:391, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 69 A jelen ítélet 65. pontjában szereplő megállapításokat nem kérdőjelezi meg a 97/67 irányelv 3. cikkének (7) bekezdése sem, amely szerint az egyetemes szolgáltatás magában foglalja a nemzeti és a határokon átnyúló szolgáltatásokat is.
- 70 Bár kétségtelen, hogy e rendelkezés hatása az, hogy a határokon átnyúló postai szolgáltatásokat belefoglalja az „egyetemes szolgáltatás” 97/67 irányelv 3. cikke szerint meghatározott fogalmába, azt csupán ezen oknál fogva nem lehet úgy értelmezni, mint amely az

alapeljárásokban szóban forgókhoz hasonló nemzeti szolgáltatásokat kizárja e fogalom hatálya alól azzal az indokkal, hogy az érintett szolgáltató által nyújtott ilyen szolgáltatások nem foglalnak magukban határokon átnyúló szolgáltatásokat. Elegendő ugyanis megjegyezni, hogy – amint a jelen ítélet 62. pontjából kitűnik – az a tény, hogy valamely tagállam szabadon jelölhet ki több szolgáltatót az egyetemes szolgáltatás különböző elemeinek a biztosítására vagy a különböző területek lefedésére, azt jelenti, hogy e tagállam dönthet úgy, hogy az adott gazdasági szereplőre csak az alapügyben szóban forgó hivatalos iratkézbesítést bízza, aki csak az érintett tagállam területét fedi le.

71 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 97/67 irányelv 2. cikkének 13. pontját és 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan levélkézbesítési szolgáltatókat, amelyek az e szolgáltatás nyújtására felhatalmazó nemzeti engedély jogosultjaiként kötelesek a nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelően a bíróságoktól vagy közigazgatási hatóságoktól származó iratok hivatalos kézbesítését elvégezni, e rendelkezések értelmében vett „egyetemes szolgáltatóknak” kell tekinteni, amely folytán e szolgáltatásokat, mint az „egyetemes postai szolgáltatók” által teljesített szolgáltatásokat, a 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján mentesíteni kell a hfa alól.

A költségekről

72 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A 2008. február 20-ai 2008/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló, 1997. december 15-ai 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 13. pontját és 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan levélkézbesítési szolgáltatókat, amelyek az e szolgáltatás nyújtására felhatalmazó nemzeti engedély jogosultjaiként kötelesek a nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelően a bíróságoktól vagy közigazgatási hatóságoktól származó iratok hivatalos kézbesítését elvégezni, e rendelkezések értelmében vett „egyetemes szolgáltatóknak” kell tekinteni, amely folytán e szolgáltatásokat, mint az „egyetemes postai szolgáltatók” által teljesített szolgáltatásokat, a közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló, 2006. november 28-ai 2006/112/EK tanácsi irányelv 132. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján mentesíteni kell a hozzáadottértékadó alól.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: német.